

від галузі будівництва, відсутнє правове регулювання тендерного ціноутворення;

- сполучення функцій господарської діяльності й державного регулювання в одному галузевому органі державного керування стримує розвиток ринкових відносин у галузі й перешкоджає розвитку конкурентного середовища;

- корумпованість державного апарату управління;

- інші.

Таким чином основним фактором, що впливає на діяльність досліджуваного підприємства є корупція.

За даними ЗМІ подібні проблеми характерні багатьом підприємствам галузей економіки України.

Тому ми пропонуємо запровадження тендерного Інтернет ціноутворення для забезпечення роботи державних підприємств.

Основним завданням має бути подолання корупції як явища та знищення корупційних схем, що пронизують галузь машинобудування. А також поширення та стимулювання розвитку проведення тендерних торгів за допомогою Інтернет мережі.

Основну роль у цих перетворення повинна відіграти держава.

Література

1. Барановський О.І. Фінансова безпека в Україні (методологія оцінки та механізми забезпечення): монографія / О.І. Барановський. – К.: Київ.нац.торг-екон.ун-т, 2004. – 759 с.
2. Васильців Т.Г. Чинники та джерела загроз економічній безпеці підприємства / Т.Г. Васильків, М.Б. Пасічник // Збірник науково-технічних праць. Науковий вісник НЛТУ України. — 2008. — Вип. 18.10. — С. 128-135.
3. Економічна безпека підприємств, організацій та установ: Навч. посібник [для студ. вищ. навч. закл.] / [В.Л. Ортинський, І.С. Керницький, З.Б. Живко та ін.]. — К.: Правова єдність, 2009. — 544 с.
4. Калина А.В. Економіка підприємства: Навч. посібник / А.В. Калина, А.А. Котвицький, О.З. Стожок. — К.: Знання України, 2007. — 324 с.
5. Кириченко О.А. Методологічні основи економічної безпеки суб'єктів господарювання в трансформаційній економіці / О.А. Кириченко, Ю.Г. Кім // Актуальні проблеми економіки. — 2008. — № 12. — С. 53-65.

Кашатіна Т.В., студ. гр. АГ-13-1

Науковий керівник: к.е.н., доц. Збаржевецька Л.Д.

Кіровоградський національний технічний університет
м. Кіровоград, Україна

СТАН ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА

Світовий досвід показує, що значних успіхів у аграрному секторі досягають господарства, що мають високотехнологічні системи інженерно-

технічного обслуговування. На сучасному етапі розвитку аграрного виробництва визначальне значення належить оновленню матеріально-ресурсного потенціалу, створенню умов для техніко-технологічного забезпечення відтворювального процесу на засадах застосування новітніх технічних засобів. Сьогодні аграрний ресурсний потенціал країни не лише за своїм рівнем, а й за якістю і співвідношенням наявних ресурсів не відповідає мінімально необхідним технологічним вимогам.

Питання технічного забезпечення аграрного виробництва на основі інноваційно-інвестиційного розвитку досліджуються у працях вчених Білоуська Я.К., Володіна С.А., Зубця М.В., Кісіля М.І., Кравчука В.І., Левитського І.С., Лобаса М.І., Марченко В.В., Музики П.А., Саблука П.Т., Сайка В.Р., Ситника В.П., Ходаківського Є.І. та ін.

Основними сільськогосподарськими машинами аграрні підприємства забезпечені лише на 45-65%, понад 90% з яких вже відпрацювали свій амортизаційний строк. Через технічні несправності та фізичне зношення щорічно не використовується четверта частина тракторів і комбайнів. Система технічного сервісу практично зруйнована.

Технічне оснащення аграрного виробництва на рівні технологічної потреби дозволяє якісно, швидко, в повному обсязі виконувати всі технологічні процеси й операції та виробляти продукцію з оптимальними витратами праці і коштів [1].

Нині матеріально-технічна база перебуває в критичному стані щодо рівня забезпечення потреби у сільськогосподарських машинах і знаряддях.

Проаналізувавши наявність техніки сільськогосподарських підприємств, можна зазначити, що їх кількість з кожним роком зменшується, при чому за всіма видами техніки (таблиця 1).

Таблиця 1

Динаміка забезпеченості основними видами техніки на сільськогосподарських підприємствах за 2005-2012 роки, тис. од.

Техніка	Роки					Відхилення, тис. шт. (+,-)				Темп приросту, %			
	2005	2009	2010	2011	2012	2009-2005	2010-2009	2011-2010	2012-2011	2009-2005	2010-2009	2011-2010	2012-2011
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Трактори	216,9	168,6	151,4	147,2	150,1	-48,3	-17,2	-4,2	2,9	-22,7	-10,2	-2,77	1,97
Зернозбиральні комбайни	47,2	36,8	32,8	32,1	32	-10,4	-4	-0,7	-0,1	-22	-10,9	-2,1	-0,3
Кукурудзозбиральні комбайни	4,8	2,9	2,5	2,3	2,1	-1,9	-0,4	-0,2	-0,2	-39,5	-13,8	-8	-8,7
Картоплезбиральні комбайни	1,9	1,3	1,7	1,7	1,6	-0,6	-0,4	0	-0,1	-31,6	-30,8	0	-5,9
Бурякозбиральні машини	8,5	5,1	4,2	3,8	3,6	-3,4	-0,9	-0,4	-0,2	-0,4	-17,6	-9,5	-5,3
Вантажні автомобілі	201	160	145	127	104,4	-41	-15	-18	-22,6	-20,4	-9,4	-12,4	-17,8
Льонозбиральні комбайни	1,0	0,6	0,5	0,4	0,3	-0,4	-0,1	-0,1	-0,1	-40	-16,7	-20	-25

В результаті зниження оснащеності технічними засобами, коли понад 25% з них не бере участі у виконанні виробничих процесів з огляду на їх несправність, постійно скорочуються посівні площі та, як наслідок не виконуються численні технологічні операції і процеси, що призводить до зниження урожайності сільськогосподарських культур.

Кількісне зменшення машинно-тракторного парку призводить до збільшення навантаження на техніку та строків виконання механізованих робіт [3].

Здійснення комплексної механізації аграрного виробництва потребує детального опрацювання технологічних процесів з урахуванням регіональних особливостей виробництва кожного виду сільськогосподарської продукції.

Зважаючи на різке зниження родючості ґрунту, новостворювані технічні засоби не повинні перевищувати оптимальні параметри техногенного навантаження на ґрунтовий покрив, що призводить до надмірного ущільнення або пошкодження поверхневого родючого шару. При цьому необхідно прагнути до забезпечення пропорційного поєднання силових і робочих машин, спрямованого на раціональне завантаження їх виробничих потужностей [1].

Отже, першочерговим завданням держави є створення умов, що забезпечать значне підвищення темпів відтворення технічного потенціалу аграрного виробництва, доведення технічного оснащення до рівня технологічної потреби [2].

Невід'ємною складовою формування й розвитку технічної політики є створення інфраструктури ринку техніки і технічних послуг, організація мережі регіональних фірмових торговельно-технічних центрів, дилерсько-сервісних підприємств, прокатних пунктів, фірмових магазинів із реалізації технічних засобів і запасних частин. Тут важливу роль мають відіграти машинобудівні заводи та машинотехнологічні об'єднання. В організації відновлення працездатності техніки, яка має високий рівень технічного зносу, особливого значення набуває створення надійної служби технічного сервісу.

Література

1. Андрійчук В.Г., Зубець М.В. Юрчишин В.В. Сучасна аграрна політика: проблемні аспекти. – К.: Аграрна наука, 2010. – 140 с.
2. Ревенко М. Удосконалення державного регулювання розвитку аграрного сектору економіки // Економіка України. – 2011. – №12. – С.51-55.
3. Юрчишин В. До аналізу причин і наслідків занепаду сільського господарства // Економіка України. – 2010. – №2. – С.54-62.
4. <http://ukrstat.gov.ua> – офіційний сайт Державного комітету статистики.